

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Til sidst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4049; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 515).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingeborg Hansen: Det foreliggende Lovforslag er i Hovedsagen en Forlængelse af de tidligere Love om Tilsyn med fremmede og rejsende med nogle enkelte Ændringer, som den højtærede Justitsminister har gjort Rede for ved Forelæggelsen. Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne tilsige vor Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget, selv om det er med dyb Beklagelse over, at det stadig er nødvendigt at have disse stærke Restriktioner med Hensyn til Udlandinge. Den 2-aarige Forlængelse af Loven maa vel ogsaa tages som et Udtryk for den højtærede Justitsministers Haab om, at Forholdene ude i Verden skal vende sig til det bedre, saa at de midlertidige Love, der behandler Forholdet til fremmede, engang kan faa en mere varig Karakter paa et andet Grundlag end det, der for Tiden er til Stede.

Den højtærede Minister har ved en tidligere Lejlighed sagt, at desværre blev § 6 administreret strengere og strengere, og det er vel en Nødvendighed, som man maa bøje sig for. Der er dog et enkelt Omraade, hvor jeg gerne vil henstille til den højtærede Justitsminister at vise nogen Lemfældighed, og det er i alle Tilfælde, hvor man ved at nægte Tilladelse til Ophold eller Arbejde griber ind i et bestaaende Ægteskab; det vil i Virkeligheden kun sige de Tilfælde, hvor der er indgaaet Ægteskab mellem en fremmed Mand og en dansk Kvinde, da i de omvendte Tilfælde, de Tilfælde, hvor en dansk Mand gifter sig med

en fremmed Kvinde, den fremmede Kvinde dermed erhverver dansk Statsborgerret og straks har den fuldstændige Ret til at blive her i Riget uden at kunne udvises. Men for den danske Kvinde, der gifter sig med en fremmed Mand, stiller Sagen sig betydeligt vanskeligere, og her kan Nægtelse af Opholdstilladelse gribe meget alvorligt ind i et bestaaende Ægteskab. Den danske Kvinde, der har giftet sig med en fremmed, kommer til at staa over for Valget: paa den ene Side at forlade sit Fædreland, miste sin danske Statsborgerret og miste Forbindelsen med dem, der naturligt staaer hende nær, Slægt og Venner, paa den anden Side at lade sit Ægteskab opløse, at skilles fra sin Mand, fra sine Børns Fader og fra sin naturlige Forsørger. Det er et meget alvorligt Valg at skulle træffe, et Valg, som en Mand jo aldrig kan blive stillet over for.

Jeg er vel klar over, at man kan forudse, at en mildere Bestemmelse om Opholdstilladelse i saadanne Tilfælde maaske vil kunne medføre Misbrug, idet man kunde tænke sig, at Mænd, som havde særlig stærk Interesse i at være her, sørgede for at faa et Ægteskab i Stand med en dansk Kvinde og derved sikrede sig Ret til at blive her i Landet; men jeg vil dog tro, at saadanne Tilfælde vil være forholdsvis faa og ikke komme til at spille nogen Rolle i Modsætning til den Ulejlighed og Sorg og de Vanskeligheder, det medfører, at en gift Mand herhjemme skal udvises af Landet og Hustruen træffe Valget imellem at følge ham og miste sine Rettigheder eller blive herhjemme og søge Skilsmisse. Hvis man kunde tænke sig at tage lemfældigere paa disse Opholdstilladelser, vilde man i nogen Grad opveje den Ulighed, der er mellem de Ægteskaber, som indgaaes mellem danske og fremmede Statsborgere, opveje den Ulighed, som bestaar i, at en hvilken som helst fremmed Kvinde, der bliver gift med en dansk Mand, faar alle statsborgerlige Rettigheder her i Landet, medens en dansk Kvinde, der gifter sig med en fremmed, kun har sine Rettigheder, saa længe hun bliver herhjemme, altsaa i det paagældende Tilfælde hvis hun lader sit Ægteskab opløse.

Jeg vil slutte med at udtale Ønsket om, at der kunde tages dette Hensyn til disse Ægteskaber, og dernæst, at en Lovgivning som denne i Løbet af kort Tid maatte blive overflødig. I øvrigt erkender vi Nødvendigheden af den og tilsiger vor Støtte til Gennemførelsen.